ANUL XII. — No. 1872. 4 PAGINI 3 LEI Joi 14 Noembrie 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

Desființarea fosilelor..

Intr'unul din numerile trecute, am început o vastă anchetă în jurul problemei de strictă actualitate și de necontestată importanță care este cea a arbitrilor.

Necesități de ordin technic ne-au impus o pauză de câteva zile. Reluarea anchetei, pe care o vom face mâine, de data aceasta în rândurile cluburilor de football, adică în tabăra victimelor oropsite, va aduce interesante revelații și, evident propuneri de remediere a tristei situații de azi.

Până atunci, ne permitem acest scurt popas, pentru a face o constatare. Toată presa bucureșteană, fără nici un fel de excepție, și-a îndreptat tirul de toate calibrele și de toate nuanțele, împotriva arbitrilor.

Era și logic să se ajungă aici după cele ce s'au întâmplat în ultima vreme. Când domnii, cărora cetirea unui regulament și depunerea unui examen în fugă le acordă o imunitate ispititoare de care abuzează, nici nu se putea să nu ridice împotrivăle toată opinia sportivă românească.

Această unanimă protestare este semnificativă. Ea denotă că prostia unora și reaua credință a altora a întrecut orice limită. S'a sărit cum s'ar zice, peste cal, pentrucă o partidă bine condusă, o partidă terminată fără scandal devenise în ultima vreme în footballul românesc, o rară avis.

Nu este mai puțin adevărat însă că această luptă care se duce pentru îndreptarea lucrurilor în prea puțin dreapta tabără a arbitrilor, are și lacune serioase. Adică, deși există o unitate perfectă în ceiace privește țelul final, se pune această delicată problemă de către unii confrați pe un tărâm plin de primejdii.

Se cere astfel, «desființarea» pur și simplu, a actualilor arbitri. Sau mai bine zis, dizolvarea organizațiilor cari conduc actualmente arbitrii români de football.

E locul să constatăm că punându-se astfel problema se sare peste cal mai abitir decât sar înșiși arbitrii încriminați.

Și asta pentrucă răul nu se stârpește distrugând însuși organul pe care vrei să-l vindeci. Soluția aceasta, demnă de capul unui Tândală din anecdotă o fi ea bună și pentru fabricarea... florilor de stil. Pentru cauza ce se apără, este însă complect deplasată.

Mai întâiu trebue făcută constatarea că nu toți arbitrii noștri sunt catastrofal de slabi, adică de speța celora cari au provocat recentele incidente. Sunt printre ei destui cari nu s'au molipsit de molima cari judecă limpede cu capul, cari fost încă atinși de streche; oameni cari predică limpede în capul, cari nu-și răvășesc materia cenușie la prima minge care-i atinge intempestiv și cari nu pun în balanța dreptei lor judecăți considerente sentimentaliste, s'au de altă natură. Aceștia sunt puși, în mod nedrept, în marea oală a arbitrilor peste care ar trebui turnată smoală clocotindă (nu vă speriați, e o simplă floare de stil!).

Nu le vom face aci elogiul, pentrucă nu e nici locul și nici atmosfera potrivită. Ținem doar să facem o constatare utilă : nu se aduce ameliorarea unei situații dezastruoase, prin preconizarea unei măsuri și mai dezastruoase.

Și iată decc. Organizația arbitrilor, în actuala ei alcătuire, n'are cusur, în ceiace privește mcanismul administrativ. O fi având — și suntem siguri că are — altfel de cusururi. Dar asta e altă poveste. Cusur administrativ însă n'are. Arbitrii sunt bine organizați din punct de vedere corporativ și de pe urma acestui fapt trage foloase, în primul rând footballul, Cei circa 400 de arbitri, funcționează într'un angrenaj care nu suferă devieri decât într'o proporție extrem de redusă, ceiace înseamnă, cu alte cuvinte, că cele peste 600 cluburi românești de football au la dispoziție un cadru auxiliar impozant.

Punerea pe picioare a unei asemenea organizații nu se face cu una cu două. Ea nu se poate realiza în nici un caz cât ai bate din palme.

Nu se pot inventa peste noapte arbitri.

Dar discuția pe această temă nu merită prelungită. Am făcut-o totuși, pentrucă se nedreptățește profund o categorie de arbitri nevinovați și indispensabili și se sapă la temelia unei instituții înjghebată cu prețul unor eforturi excepționale dealungul anilor.

Obiectivul campaniei care se duce paralel de întreaga presă, trebue să rămână acelaș: desființarea fosilelor incoherente, cari încurcă în mod vinovat țtele footballului românesc.

L. Roșianu

Primul concurs de motocross va avea loc la 24 Noembrie

Inițiativa luată de gruparea motociclistă A. R. M. A. a început să pasioneze astfel că proectul organizărei în București a unui concurs de moto-cross are toate șansele să fie tradus în fapt.

După cum am anunțat într'un articol precedent, parcursul a fost stabilit și el se prezintă cum nu se poate mai bine, pentru astfel de manifestare sportivă.

Traseul are forma unui circuit care, înconjurând lacul de curând asanat și situat vis-a-vis de vila Minovici măsoară 15 km. lungime.

Acest parcurs prezintă variații destinate să pună la reală contribuție pe alergători cari, spre a absolvi cu succes examenul vor trebui să difuzeze perseverență, tenacitate și voință.

DOUA FORMULE

Concursul urmează să se desfășoare în ziua de 24 Noembrie și inițiatorii sunt preocupați actualmente, de găsirea unei formule care să asigure cea mai bună propagandă.

Sunt două proecte și anume: ori să se impună întrecerii un timp de, în cursul căruia concurenții vor trebui să termine parcursul, ori clasamentul să se facă în baza vitezei pure.

Credem că, pentru un început prima formulă este indicată și probabil că organizatorii vor rămâne la ea.

DISTANȚA

Asupra distanței nu s'a stabilit ceva precis. Este vorba ca întrecerea să se țină pe trei tururi de circuit, totalizându-se astfel 45 km. In cazul însă că timpul va fi umed, concursul urmează să se reducă la un singur tur și aceasta pentru motivul că, terenul devenind moale ar face imposibilă acoperirea a trei tururi.

REGULAMENTUL

Regulamentul nu a văzut încă lumina zilei dar, el nu poate întârzia să apară. Se poate întâmpla, și ar fi de dorit acest lucru, ca el să fie supus aprobărei Federației de specialitate, încă în cursul acestei săptămâni.

Kiefer a stabilit un nou record mondial la 100 m. spate

BRESLAU, 12 (Intersport). — Aci a avut loc o importantă reuniune nautică în care americanul Adolf Kiefer a stabilit un nou record mondial pe distanța 100 m., spate în timpul de 1 min. 4 sec. 9/10.

Pe 100 m. liber americanul Higland s'a clasat primul, în timpul de 58 sec. 5/10. Al doilea a sosit ungurul Csik, în timpul de 59 sec.

CURSELE DE ȘASE ZILE SUNT DE MARE ACTUALITATE LA PARIS

Ce este cursa de șase zile. — Rețete fabuloase. — Cine sunt spectatorii

PARIS. 9. (Dela corespondentul nostru). — Pista velodromului de iarnă din Paris suportă din nou 144 ore de trepidații, iar incintele faimosului «Palais des Sports», gem de mulțimea venită să urmărească eforturile celor cari timp de șase zile se străduesc să prindă fruntea plutonului.

Se găsește acum la Paris elita specialiștilor și asalturile pentru cucerirea sprinturilor impuse se dau cu mai multă înverșunare ca de obiceiu. Și, nu sunt rare cazurile când aceste sprirturi cu caracter oficial sunt dublate și chiar triplate de cele născute din inițiativa particulară.

Pasionații sportului pedalei sunt cei cari provoacă adevărata animație a curselor de șase zile și numai în orele de acalmie, de obiceiu între 5 și 9 dimineața, cursa ia aspectul unei plimbări în jurul pistei.

Seara în schimb, mai ales după ceteatrele și-au închis porțile. incintele velodromului de iarnă devin neîncăpătoare ,iar stelele scenei și cele ale ecranului își continuă aci activitatea, încurajând pe concurenți și făcându-le sarcina mult mai agreabilă.

Biscot, celebrul actor-ciclist, Anabella și Prejean surt nelipsiți. Și în jurul lor se țes tot mai multe anecdote cari fac ocolul velodromului cu iuțeala de fulger.

Și în timp ce incintele freamătă vesele și sgomotoase pe urma unui spirit bine plasat, cicliștii se învârtesc necontenit pe cei 250 metri ai pistei.

Vibrațiile sonore ale clopotului care anunță sprintul următor provoacă întreruperea tuturor discuțiilor și câteva secunde domnește o liniște mormântală, urmată de o explozie de voci. Plecați pe ghidoanele bicicletelor, alergătorii împing spre linia finală- a sprintului și fiecare spectator își încurajează favoritul prin strigăte cari se întretaie în aer, formând un vacarm de nedescris.

După ce concurenții au sfârșit sprintul, în momentul când ei reiau o poziție mai puțin obositoare, spectatorii se liniștesc ca prin farmec. Apoi, fiecare își arată părerea asupra rezultatului sprintului consumat, pentruca ceva mai târziu, asistența să se dedea discuțiunilor amuzante.

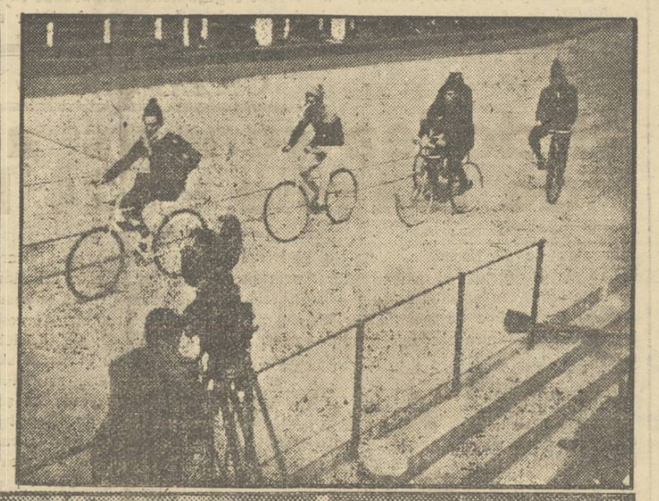

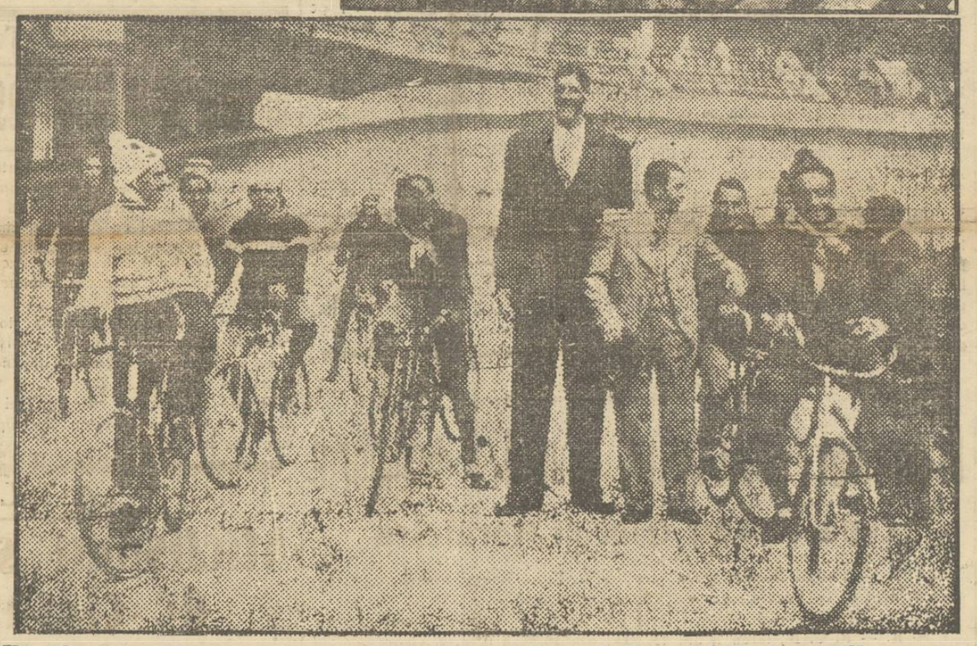

Evenimentul de cea mai mare actualitate în sportul parizian îl constitue cursa de șase zile. Iată-i sus pe concurenți înfofoliți, alergând flegmatici. Mai e mult până la sprint... — Ajuns un răsfățat al parizienilor, Gogea Mitu a fost prezentat publicului a doua zi după sosirea sa, pe velodromul închis unde au loc cursele. După cum vedeți, Gogea dă plecarea concurenților...

Cursa de șase zile își are origina în America

Intrecerea care pasionează astăzi întregul Paris, a luat ființă, către sfârșitul secolului trecut, dincolo de ocean.

Americanii au fost cei cari i-au dat viață; organizând la început o cursă de 144 ore, în care fiecare concurent alerga pe cont propriu, mâncând și odihnindu-se când găsea de cuviință. La sfârșitul celor 144 ore se calcula distanța pe care concurenții o efectuaseră și învingător era declarat acela care reușise să «mănânce» mai mulți kilometri.

Acest gen de cursă păcătuia însă prin aceia că nu furniza un spectacol pasionant decât în ultimile ore, când o parte dintre concurenți incerca să remonteze iar altă parte să-și conserve avantajul.

S'a întâmplat chiar, în mai multe rânduri, ca pe pistă să nu fie decât un singur alergător, fapt care corespundea unei totale lipse de spectacol.

Când sistemul devenise deficitar, americanii au imaginat cursa de șase zile, pe echipe de câte doi alergători. Noul gen de cursă a avut darul să reatragă massele și, curând, europenii au adoptat și ei faimoasa întrecere.

Ea a cucerit imediat pe sportivi și, în câțiva ani, Parisul, Berlinul, Bruxelles, Roma ,etc., se mândreau cu organizarea unor asemenea alergări.

ECHIPIERII AU TOT CONFORTUL

A 18-a cursă de șase zile dela Paris, a strâns cele mai faimoase echipe de specialitate.

Aceste echipe sunt, în mod obișnuit, formate din un sprinter și un fondist. Acesta din urmă trebue să posede oarecare pointă de viteză, spre a putea să se mențină la înălțimea adversarilor în cazul când aceștia sunt specialiști în sprint și, să nu riște o dublare.

Viteziștii, la rându-le, trebue să fie înzestrați cu oarecare rezistență spre a putea face față unui «train» întins.

Echipierii se schimbă între ei urmând condițiunile stabilite la început, între ei, și ori de câte ori se crede că schimbul ar putea aduce o ameliorare a situației echipei respective.

Managerii și antrenorii joacă, în această cursă, un rol extrem de important. Masseur-ii și îngrijitorii deasemenea.

O echipă participantă la o cursă de șase zile, vine la locul reuniunii înconjurată de o întreagă armată de consilieri, ajutori, îngrijitori, etc. iar la velodrom, fiecare își are cabine rezervate cu dușuri, săli de recreație, sofale penru masaj, etc.

RETETELE ATING SUME FABULOASE

Angajarea echipelor consacrate costă pe organizatori sume imense pe care însă rețetele la întrec cu mult.

O cursă de șase zile disputată la velodromul de iarnă din Paris se soldează, de multe ori cu sute de mii de intrări. Și prețurile biletelor sunt destul de sărate astfel că sumele intrate ating cifre fabuloase.

In asemenea condițiuni nu este nici o mirare că faimosul Jeff Dickson, ale cărui afaceri sportive sunt cunoscute de toată lumea, organizează curse de șase zile în toate marile centre ale Europei.

La 18,733 m. în stratosferă!

NEW-YORK, 11 (Rador). — Căpitanii Stevens și Anderson au bătut recordul mondial de înălțime cu balonul stratosferic, cu ocaziunea ascensiunei făcute azi la Rapid City (Dakota de sud).

Balonul stratosferic «Explorer 2» a atins înălțimea de 18.733 metri.

O nouă victorie a lui Beogradsky în Franța

F. C. Beogradsky—A. S. Caen 4—2

CAEN 12 (Intersport). — Jucând în localitate în cadrul turneului întreprins în occident, puternica formație jugoslavă F. C. Beogradsky a învins echipa locală A. S. Caen cu 4-2. La pauză rezultatul era 2-1 pentru Beogradsky.

„Lupă douăzeci de ani de rugby în România"

Conferința d-lui Grigore Caracostea va avea loc astăzi la O.N.E.F.

Ciclul de conferințe programate pentru studierea mijloacelor technice de progresare a rugbyului, îl închide d. Grigore Caracostea, președintele FRR-ului.

D. Gr. CARACOSTEA

Natural prima conferință are de scop o privire retrospectivă asupra celor douăzeci de ani ai existenței rugbyului în România.

Subiectul ce va fi atacat de d Caracostea este foarte interesant, mai ales din punct de vedere al concluziilor la care va ajunge d-sa în ce privește existența sau nu a unui progres în acest sport.

Căci în fond acesta va fi subiectul conferinței. Ceiace însă ne interesează mai mult sunt concluziile și în special soluțiile, căci d. Caracostea nu se va mărgini numai la constatări asupra trecutului ci cu siguranță va trasa un program ce poate aduce o ameliorare în situația acestui sport.

Căci cu siguranță vom putea afla cauzele cari țin pe loc acest sport.

Intr'o convorbire ce am avut-o cu d. Caracostea ne-a declarat: *«Te rog să mă crezi că voiu fi foarte sever și găsesc că a venit momentul să privim lucrurile în față. Nu mai așa vom putea găsi soluții pentru trasarea unui drum al rugbyului român».*

Cu acest scurt program, conferința d-lui Caracostea se anunță extrem de interesantă.

Conferința se va ține într'una din sălile ONEF-ului, intrarea fiind prin strada Maior Ene. Inceputul este fixat pentru astăzi ora 8 seara.

Fănică Campionul...

Așa îl cheamă: Fănică Campionul. (Cu cacofonie, cu tot...).

Fănică, nu impune niciun fel de explicație. L-a botezat un Ștefan și îl cheamă Fănică. Foarte simplu.

Dar «Campionul»?... Este campion?... De când, de unde și de ce?...

Campion de box?...

Se ocupă într'adevăr de box, dar nu deține niciun titlu. A bătut acum câteva zile un spectator care voia să intre gratis la o reuniune a campionatelor regionale.

Dar performanța aceasta — nefiind oficială, nu-i conferă titlul de campion.

Subvenționează sala de box a lui Eftimie Mihăilescu. Pe criza actuală, și mai ales cu Eftimie, lucrul acesta este un adevărat record. Dar, tot nu-i conferă d-lui Fănică dreptul de a-și însuși titlul de campion.

Atunci, dece «campionul»?... De unde Fănică Campionul?...

Își zice d. Fănică Campionul, fără să fie. Ei și?... N'avem atâția campioni cari au drept să-și spună dar nu sânt?...

Și apoi, d. Fănică are suficiente titluri pentru a se putea întitula campion. Titluri neoficiale, e drept, dar incontestabile.

Subvenționează fosta grupare «Box-Carpentier». Este un titlu?... Este.

Se înțelege cu Eftimie Mihăilescu. Este o performanță? Și, încă ce performanță....

E frizer.

Asta nu este chiar un titlu. Dar este frizer bun. Adică, nici nu tunde, nici nu rade. Asta este o incontestabilă performanță de altruism.

Deci, alt titlu.

Din banii pe cari îi câștigă cu frizeria care-i poartă numele — «Fănică Campionul» — susține o grupare de box. Până acum câteva zile, gruparea «Box-Carpentier». De câteva zile, evident, gruparea «Campion-Club».

Este un titlu?... Este..

Om sărac, a luat asupra sa organizarea campionatelor regionale amatoare de box. A riscat aproape 15.000 de lei, în timp ce ceilalți conducători de grupări au luat loc — comod — în sală.

Este un titlu?... Este...

Un spectator care a ținut morțiș să intre gratis la una din reuniunile campionatului regional, a făcut cunoștință cu pumnii săi. Cu pumnii lui Fănică Campionul.

N'a fost făcut knock-out, dar... n'a intrat.

Este un titlu?... Este

Și încă ceva. Ceva care este singur suficient, pentru a-i conferi d-lui Fănică, dreptul de a purta titlul de «campion».

Exceptându-l pe d. Naum Ionescu (care din modestie nu-și arogă titlul de campion...), Fănică Campionul este singurul sportiv român care a donat ceva nouilor campioni regionali de box.

Până acum un an, finalele campionatelor regionale de box erau pigmentate cu numeroase recompense, pentru nouii campioni.

Anul acesta, o singură recompensă a amenințat pe campioni: «Cupa Naum Ionescu». Plus, un cadou hotărât în ultimul moment, tot de «Fănică Campionul». Ce anume? Un abonament gratuit pentru 10 bărbieriturl.

Este și acesta un titlu?... Este.

Este adevărat că abonamentele de bărbierit donate de d. Fănică n'au folosit decât campionilor dela categoria welter în sus.

Ceilalți campioni, având între 12 și 15 ani, nu vor avea barbă decât peste câțiva ani. Nu vor putea să utilizeze abonamentele, decât atunci...

Dar gestul d-lui Fănică Campionul își păstrează importanța.

Iar oameni ca Fănică Campionul — renunțând la glumă — sânt indispensabili pentru activitatea pugilistică de cartier.

Fie că sânt, fie că nu sânt campioni!...

George Fulga